

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او څېړونکو څخه دی چې زیاتي لیکني او څېړني يې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځیني نور اثار يې چاپ سویدي او ځیني يې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغي مېړنۍ د غورځنگو، قيامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په گډه يې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کښي ودرؤ او پرېنږدو چې زموږ د ژبي د ادب او فرهنگ د بنسټان دي زموږ د ادبي او فرهنگي بهير د پيشرفت انکشاف او پرمختگ مخه ونيسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون څېړونکی، شاعر، لیکوال او اديب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبي د بقا او پرمختگ لپاره لستونې راوغاړي تحقيق، څېړنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاريخي او اساسي اثار وليکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد الله اوس په پښتني ځوانانو کښي د احس پيدا سویدي چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختگ دپاره يې شپه او ورځ پرځان يوه کړېده چې يو دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبي [پښتو] په چوپړ پسي يې پښې لڅي کړيدي لیکني او څېړني کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو يوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکي يې ماته راوړه چې يو څه پر وليکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کي داسي نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کي نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو يې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخيل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښي لیدل کيږي د شعر ژبه يې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کښي يې د مردفي قافيې څخه کار اخيستۍ دی او په ټولو بيتو کښي يود ((را)) د رديف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کښي وليدی هغه د قافيې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کښي قافیه د الفبا په ترتيب يعني د الف څخه بيا تر (يا) پوري په ترتيب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کي د ناسوت را

رشتنوالی پر زړگي د ملکوت را

چي ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جب ————— روت را

په پورته بيتو کښي د قافيې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافيو تر کلیمو وروسته راغلي دی د رديف بلل کيږي او دغي قافيې ته مردفه قافیه ويل کيږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او څېړونکي حاجي ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کښي ادبي صنعتونه د ورايه څرگند يږي مثلاً

دموسى دعصا غوندي چي لارنمود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اوركـــــــي سرفراز را

په پورتنيو بيتو كښي شاعر د تلميح ادبي صنعت را وړي دى يعنې د حضرت موسى (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره كړې ده يا د ابيت چي وايي:

ستاد رباركي مي سرشخ په ركوع څوړ را

په نصيب كي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بيتو كي طباق يا تضاد راغلى دى چي دشخ او څوړ كليمو ترمنځ تضاد يا طباق راغلى دى. قرانمل په ځينو بيتو كښي نامانوس كليمات را وړي دي امكان دي ولري چي الحاج قرانمل دا كار د قافيې د ضرورت په اساس كړي وي نور نوزه خپله ليكنه پر داغه ځاي را نغاړم لمړى ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مباركي وايم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونكى حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته د امناجات
و وایه ربا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرین ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټه نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
د امناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

زموږ كړدى دى پكښي پلني

داوگړي ډير كړي خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو د كلاسيكي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه دلوى څښتن په مناجات راپيل كړي دي چي
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي دمحببت سوزو گدا زرا

په دا اور كي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش كاندي په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا كوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه كړي جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و د ثنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اود پاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق ادا کړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونياز اړپکه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتابګوتی پخپلونا زینو لیکنو باندي ونازوه

ستاسو درنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چې مدهوش په يارانۀ ستا کي بې هوش يم
داسې هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندۍ به دمنصور غوندي درجار سم
زما په برخه د قاضي رسافتوارا

جام د جهم که مې د برخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سينه کي ستامشهود دي
قرانمل تل ته د جانان دلار رنوارا

خداییه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باس مې لسه تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستبېری په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنگې پري
دي جو نگره کي ملنگ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا عشق په خاطر و کي
قرانمل ته ديارى رنگين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبنـکلو مېلمنـه وي
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړي
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم وسـاتني دبشـرتـه
پـه دريـاب کـي حـوصلـه ديـوه حـوت را

قرانمـل دي سـردروږوړي بنـدگۍ کـي
بنـه نجـات دشـیطانی لـه عنکـبوت را

خدايه ! ستا خوبنهي ته سترگي په رنگت را
چي ژر ايسي نه درېرې اسرار پست را

دايمان د توازن په درلودو کي
د بري راز مې پرفکر او پر مټ را

خوف رجامي د مذهب دلار عصاده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړيتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره يې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زرگـي خـالي دي
په کـوگل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

په عـالم کـي د نـاسوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوـبـني نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخ وخواخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زړه مـي لـه فضـولـه څـخـه وچـرا
چـي رضـا دـي وـي پـکـښـې هـغـه لـالـچـرا

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـړه پـه کـار د مـو مـنـانو
بـې اـيـمـانـو تـه تـونـد خـو ي پـشـان د مـرچـرا

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـړه
چـي مـي بـل خـو رـي تـوان طـا قـت مـي د خـپـل غـچـرا

بند پر بند مـي ستا د در په خاکروب ناز که
قرانمل زړه ته بـا و ر د مـي نـي وچـرا

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوخ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترخ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅخه پر لڅخ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅخ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څخ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترخ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخواؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ټي ددرياب دس مک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپر لاره دلته ون دمدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فر را
دمردود و وړاندي زړه کي مي شر را

چي ساحل د بندگي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى د زړه سـ را

زما د زړه د دايرې وانحنات ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وزرا

دمادې جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زېورا

زړه کچکول د لاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سـ را

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع ځوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بڼوړا

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگړا

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بڼوډ وړد چو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بڼو پړوا زرا
دې پړواز کي بڼه ملگري مي همرازرا

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلـار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږږا
چي معموري يې په طواف سم سفر سرږږا

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږږا

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د بنمنان د سفره په شورا او ږوږږا

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږږا

سردي پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږږا

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبنده کی می سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستاد مخلوق کي
رانه ليري دځناس دتـرس وسـواس را

سترگي کښته په حيا ستا په شکران کي
دغفران زيري لـه ورايـه څـه پـاس را

قند نبات چي دپی مخو زړه مجاز وړي
دې دنیا کي لـه همغـو نـه اياس را

پل پرپل می دجانان د قدمو کړي
قرانمل ته دايمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرانې را
دشيطان وه وسواسي ولورنه نکرانې را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابـنـ را

راڅخه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانې را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان و دلاس وانې را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابنې را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ لہ اورتونو نومی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکی مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دس لفو دمریو
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پاک خدایہ
قرانمل یم پھ شکران می زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي ستري نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرخمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خداييه! ستاددين په چارو کي احتياطا را
په تعمير کي دارکانو زره محطاطا را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زره د ساه ختلو و پر ررباطا را

يېم روان زه بې تونې د مېرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقاتا را

خوار رنځور زره ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مې صراطا را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراطا را

خدایه! حق دین می مدام مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پر صراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سببا پر تل و می
دقران په ملگري می کام محفوظ را

بپله او بنه کوچه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـرې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـنـېـږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هـم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـنـېـ تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـېـدـلو يـې متاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رښتيا ويو گوي او
المان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بدمرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېره پوره پر کفره

چي رتلي وي مدام مې لاه وجوده
اماره نفس مې مایوسه په غف غفراه

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعراه

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفراه

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفره

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کړمه
شرمېدلي سپی غماز لکه زنی د صدیق را

دقران دبرکت په استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مي زبر خـواڪ را

چي سـينه مي پـه ذڪـرو نو ستا توده وي
داسـي تـوان دشـكرانې دكـرنـي واڪ را

دجليـل پـه روي جليـل ربـه غـفران كـره
سـتاددين پردبنـه من هر وختـي تـاړاڪ را

چي دسـتونزو منـخ كي ژوند پـه حوصـيله كـرم
ددريـاب پـه تل كي ژوند مي دسـماڪ را

چي پـه مغز كي مي ټـاڪلي خـاي اشغال كا
قران مل ته دقران نصوص بنه پاك را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکړ؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخواه او لاس را ټول پریوکه ټول سې
یو ټاټوبې مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک موبې موجوده او رکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنتون په نښان درومي
درش تيا لپندي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رونا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه لاه غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص لاه تزلزل او اندېښنورا

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خولاه گویا پاه گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړنسي
د غماز ورتېدو ته هوډ و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالکته
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: دمتوسطو ديني، اداري، تدریسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې دکندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**